

רחל מרחלת על כל העולם

הרוטינה

של

פוגי

מאיר פנינגשטיין, הלוא הוא פוגי מיוזענו, מלהקת כוורת, היה ידוע בעבר בתור רודף-שמלות מושבע. אצלו התחילות התגלגלו בבית ובמקומות הבידור, כמו אצלי ואצל ארוחות בוקר-צהריים-ערב.

והנה, במשך השנה האחרונה, האט השוכב את פעילותו העניפה. וכל זה בשל צעירה נאה העונה לשם **דבורי רים**, גרושה ואם לשני ילדים.

מאז שנפגשו השניים במסיבה, לפני כשמונה חודשים, התביית פוגי והפך גבר נאמן לאשה אחת בלבד.

דבורי, שהיא בחורה מקסימה והידועה בתור אחת שביתה שברחוב שלמה המלך פתוח תמיד בפני חברים, והמוכנה גם ל"הקשיב לכל אחד בעת צרה, עבדה בחינוך מיוחד עד שנמאס לה, וכשנמאס לה התי פטרה מעבודתה. ככל גבר אוהב דאג גם פוגי לדבורי שלו, עד שמצא לה סידור.

הוא ידע **שיונינה רחמן**, בעלת הבוטיק רוטינה נפרדה מהשותפה שלה, ובורבמקום הציע לה את דבורי, כשהוא מציע בנוסף שהוא והיא ישקיעו חצי חצי בשותפות. ליונינה היתה הצעה טובה עוד יותר. היא הציעה לשניים לפתוח בוטיק לגברים. וכן היה.

השניים פתחו להם מחלקת גברים בבוטיק הסימפטי, שבו אפשר לשמוע מוסיקה, לשבת על המירפסת, לשתות קפה, ולפגוש את חברי להקת כוורת הבאים לקנות בגדים אצל החבר שלהם. מובן שהם מבקרים שים הנחה, אבל פוגי לא עושה להם, אחרי הכל הוא יודע בדיוק כמה הם מרוויחים. והאמינו לו, כשהוא אומר שיש מספיק כסף והם יכולים לשלם תשלום מלא עבור מצרייהעור המשגעים שעושה צעיר בשם ריצ'ארד עבור הבוטיק, או עבור הג'ינר סים תוצרת חוף — הוא יודע מה הוא אומר.

כן, באות כמובן גם ילדות שרוצות להציץ באילולי הכוורת מקרוב, ובאים גם ילדים, אבל בסך-הכל האווירה בבוטיק של פוגי ודבורי דומה לאווירת מסיבה, מאשר לאווירת עסקים.

בקיצור, הרכיילים שבחבורה ואלה שיוודים עים תמיד הכל על כולם, לחשו על איזוני הכרויות כי הבוטיק הוא רק פרק אל"ף בפרשת יחסיהם ההדוקה של פוגי ודבורי. פרק ב"ת, כך הם מבטיחים, יבוא בקרוב. אל תדאגו, אני מבטיחה לעדכן אתכם.

שושנים אדומות לדליה

הגיש לדליה, כשהוא עונד — "מתוך חיבה" — ענק ועליו תליון מג'דוד.

— **ישראל ככאפייה** —
רק לשיר

ערים, מספר שהקהל חיבב את שיריה האנגליים והגרמניים, אך לא העבריים.

דליה קיבלה 8000 מארק (20 אלף ל"י) לקונצרט, חפפה את ראשה כל יומיים, נסעה ממקום למקום בליווי 20 איש, ביניהם הכוכב-האורח **יגאל בשן**. אין היא שואלת מעולם, לפני ההופעה, אם האולם מלא או לא, ואין מראים לה ביקורות רעות.

בין השאר גילה השבועון נערימיטבה גרמני בן 16, שהשקיע את מחצית משכורתו החודשית בקניית שושנים אדומות, אותן

— **עם קהל מעריצים** —
בלי לדעת

דליה רביא בהופעה —
בלי ביקורות

שבועון מצוייר גרמני, שליווה את דליה **רביא** במשך כמה ימים מבין 21 ימי הופעתה בגרמניה, שבהם הופיעה ב-19

כיפה אדומה בתפקיד הזאב

גם כאשר ירד כיפה אדומה לפוש בנועיבה שעל חוף מיפרץ אילת, יורה עמו המיידעלע לשם, כדי שלא תתקרר, חס וחלילה, בצפון הקר.

המיידעלע, שהיא בת מסורה לאמה, לא הסתירה ממנה את כל הנפלאות שקרו אותה בחברת כיפה אדומה. והאם התפעלה: "למה דווקא את? מה הוא הוצא בך? וחוף מזה הוא הרי נשוי!"

ואז ענתה לה המיידעלע כפי שמספרת האם, בנוסח הנשמע קצת מוכר מאיזה מקום. "הוא שאל אותי: מאיפה יש לך אף קטן וחמוד כזה? מאיפה יש לך עיניים כאלה נפלאות?" איך אומרים החבר'ה בצה"ל: "אגדה! ממש אגדה!" מה שעלול לקלקל את האגדה היפה והרומנטית הזאת הוא שכל מיני אנשים תוחבים את אפם, ומתעניינים מה עושה ה-מיידעלע בחברת כיפה אדומה. **לאה רבין**, רעיית ראש-הממשלה למשל, לא יכלה להבליג על סקרנותה הנשית, וכשפגשה את המיידעלע בחברת כיפה אדומה באירוע רישמי, החלה לחקור אותה מה היא, מאיפה היא, ואיך בדיוק הגיעה אל כיפה אדומה.

ומי שמכיר את לאה רבין יודע שמה שהיא יודעת, לא נשמר בסוד מפני ראש-הממשלה. אז עכשיו מצפים חובבי האגדות לראות איך תסתיים האגדה הזאת, ומי יבלע בסוף את מי.

מי לא זוכר את אגדת הכיפה האדומה, שפגשה את הזאב הרע ביער, שעה שלקטה שם פרחים בדרכה לבית סבתה? אם תרצו או לא תרצו, אין זו אגדה. זה קורה גם בחיים. אלא שבחיים לא הולכים הזאבים תמיד בהתאם לנוסחה הקבועה. וזה, אולי, מפני שהזמנים השתנו. פעם התחפשו הזאבים לסבתות, כדי לפתות ילדות קטנות. היום זה הולך יותר טוב, אם הם מופיעים בתפקיד הכיפה האדומה עצמה.

כדי לא להתבלבל, נקרא לילדה בתפקיד הכיפה האדומה בשם מיידעלע — בדיוק כפי שנוהגת לכוון אותה אמה, קוסי-מסיקאית ידועה באחת מעיירות הצפון בארץ. המיידעלע לא נשלחה אל הסבתא המתגוררת ביער. לעומת זאת היא התגייסה לצה"ל, שם פגש בה הזאב בכיפה האדומה. מכל החיילות, שרבות מהן העריצו אותה, מצאה חן בעיניו דווקא המיידעלע. הוא לא טרף אותה, חלילה-יוחס. להיפך, הוא התנהג באביר רות מופתית. הוא הצמיד אותה לפמלייתו, למרות שאין לה שם שום תפקיד מוגדר, ומאז היא מקשטת אותו כימעט בכל אירוע פומבי או לא-פומבי, שבו הוא משתתף.

כך, למשל, הוא לקח אותה יום אחד לראות תרגיל גדול, כדי שתלמד משהו. ואז הסתבר שאין בשבילה מקום במסוק. זאת לא היתה בעיה. בו במקום הוזמן מסוק נוסף. ואז חגו במסוק אחד כיפה אדומה והמיידעלע, ובשני כל שאר הפמלייה.

הריון מוקדם מדי

להריון. אבל מה לעשות, לא יצא מזה שום דבר. אין דבר, הם עדיין צעירים.

מה אגיד ומה אדבר, לפעמים אנחנו, עורכי מדורי-הרכילות, מכניסים אנשים להריון. עובדה, את **ליאורה טולדאנו**, אשתו של הזמר **אבי טולדאנו**, הכנסנו.

אני לא זוכרת מי התחיל בזה ראשון, אבל איכשהו הפצנו את הידיעה כאילו ליאורה נמצאת בחודשי הריונה הראשונים. ומאחר שהזוג טולדאנו עובד את הארץ ונסע לחו"ל, לא היה הסיפק בידי, או בידי העמיתים שלי בעיתונים אחרים, לברר אם אכן אמת הדבר.

והנה, בימים לוחטים אלה של אוגוסט, פגשתי את משפחת טולדאנו — ליאורה, אבי והבן הקטן **עירן**, באחד מבתי-הקפה בעיר, ושאלתי כמובן: "בן או בת?" שני הם תקעו בי מבטים כאילו צנחתי וזה-היתה מהירה, והשיבו כמעט פה-אחד: "זה שהכי נסת את ליאורה להריון, מילא, אבל זה שאת עומדת על כך שייצא מזה תינוק — זה כבר באמת יותר מדי."

אז אני מודה: אני האשה הראשונה בהיסטוריה שהצליחה להכניס אשה אחרת

לפני שנתיים הפכו השניים צמד בלייפרד, וכעת הם עומדים בפני חופה וקידושין. ולא נותר לנו אלא לקוות שגם אצלו תנצח התיקוה את הניסיון.

מתי כספי
לא רודף שמלות

מתי כספי

מתחת

זה שהוא זמר-מלחין פופולרי, לא הפך את **מתי כספי** דווקאן מי יודע מה, או רודף-שמלות. ואני אומרת את זה כי החלט לזכותו. הזמר-מלחין בעל הפרצוף הקפוא וההומור היבש, היה נשוי בעבר לצעירה בשם **גלית**, שאותה חזיר בלהקה הצבאית בה שירת, להקת פיקוד-דרום. אלא שנישואיהם החזיקו מעמד רק פחות משנה, שבסופה הם מצאו עצמם בבניין הרבנות.

מי שראה אותם אז ברבנות סיפר, כי השניים החזיקו ידיים וישבו כמו זוג יונים, עד-כדי-כך שאחד משמשי בית-הדין שלה אותם ליישר לאגף-הנישואין.

אבל מה אני ממלאה אתכם בסיפורי גלית, כשידידנו מתי כספי עומד לשאת לו בקרוב לאשה שחקנית בשם **דורית**, המשתתפת בערב דקאמרון שבים **ישראל גוריון**. גם את דורית פגש מתי בלהקה צבאית, שאותה ניהל מוסיקלית, ומאז אותה פגשה

אבי וליאורה טולדאנו
לא היה הריון